

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 7Co/125/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615203365  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2019  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1615203365.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: AB 2 B.V., registračné číslo: 572 79 667, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, zastúpeného: Advokátska kancelária Gabriela Goliašová s.r.o., AK so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 472 346 79, proti žalovanému: Š. Ž., N.. X.X.XXXX, A. M. V. XXX/XX, D. M., o zaplatenie 1 096,08 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 22.1.2019, č.k. 5C/551/2015-59, jednomyseľne takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** na ďalšie konanie.

### o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozsudku súd prvej inštancie zamietol žalobu, v ktorej sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 1 096,08 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,12 eur, úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 552,12 eur od 15.8.2015 do zaplatenia a žalovanému podľa § 255 ods.1,2, § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) nepriznal náhradu trov konania .

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 52 ods.1,3,4,5, § 54 ods.1,2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník,“), § 1 ods.2, § 9 ods.1,2, § 11 ods.1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch,“), keď v rozhodnutí dospel k záveru, že Úverová zmluva zo dňa 26.9.2013 uzavretá medzi stranami je spotrebiteľskou zmluvou a neradi sa režimom Obchodného zákonníka. Konštatoval, že medzi stranami bola uzatvorená dňa 23.2.2012 Úverová zmluva č. XXXXXXXXXXXX, ktorá bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami (ktorá ale nie je predmetom konania). V danom konaní sa žalobca svojho nároku domáha titulom Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (číslo zmluvy o revolvingovom úvere sa v samotnej zmluve o úvere nenachádza) na základe ktorej došlo k prvému čerpaniu 3.9.2012. Pokiaľ ide o zmluvu o úvere (t.j. spotrebiteľskom úvere), táto je predtlačeným formulárom bežne používaným žalobcom na tento účel, na ktorom na druhej strane v časti úverových zmluvných podmienok zmluvy o úvere je podsunutý drobno písaný text pod S. X. „Zmluva o poskytnutí revolvingového úveru“. Pod § 1 je uvedené, že klient a spoločnosť sa dohodli popri úverovej zmluve na uzatvorení zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, čím vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru a je oprávnený čerpať revolvingový úver opakovane prostredníctvom úverovej karty vždy v maximálnej výške nevyčerpaného zostatku dohodnutého úverového rámca 500 eur. V zmluve sa nešpecifikuje žiadny počet splátok, doba splatnosti, lehota na zaplatenie mesačnej splátky a iné položky.

3. Súd prvej inštancie zmluvu o revolvingovom úvere s nedostatočnými obsahovými náležitosťami (napr. ohľadom navýšeného úverového rámca, mesačnej splátky, splatnosti mesačnej splátky, ...), s neprimerane drobnými písmenkami, s neprejavým súhlasom s touto „druhou zmluvou“ formou podpisu

oboch zmluvných strán za textom zmluvy o úvere vyhodnotil ako absolútne neplatnú zmluvu, lebo nebola uzavretá písomne (§ 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch). Navyiac vo vzťahu k nej dospel k záveru že tu išlo o nekalú obchodnú praktiku a konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 Občianskeho zákonníka, lebo dodávateľ v podstate viazal úverovú kartu (revolving) na klasický spotrebiteľský úver vychádzajúc z čl. 6 v spojení s čl. 4 smernice Rady 93/13. Z predložených listín ustálil, že niet pochyb o tom, že účastníci konania uzavreli dňa 23.2.2012 individuálne špecifikovanú zmluvu o úvere, ktorou ale žalobca vopred vnútil žalovanému aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu. Z tlačiva vyplýva, že žalovaný sa podpisom požadovanej zmluvy súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Takýto postup žalobcu kvalifikoval súd prvej inštancie ako nekalú praktiku. Z obsahu textu úverových zmluvných podmienok, S. X. vyplýva jedine to, že sa v budúcnosti môžu dohodnúť o prípadnom takomto úvere (súd vychádzal z textu, že „klientovi vzniká právo na poskytnutie revolvingového úveru“). Súd prvej inštancie konštatoval, že v prípade existencie platnej zmluvy o revolvingovom úvere, by sa zaoberal otázkou zjavnej nerovnováhy v právach a povinnostiach strán vzniknutých ku škode spotrebiteľa. Keďže v danom prípade predmetnú zmluvu vyhodnotil ako neplatnú, týmito okolnosťami sa nezaoberal.

4. V rozhodnutí ďalej uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo v konaní preukázané, že žalovaný u žalobcu vyčerpал finančné prostriedky v celkovej sume 1 730,92 eur. Keďže vyššie uvádzanú revolvingovú zmluvu vyhodnotil ako absolútne neplatnú a na jednej strane súhlas daný žalobcom s uzatvorením zmluvy a na druhej strane čerpanie peňazí nemožno vyhodnotiť ako písomnú zmluvu o revolvingovom úvere podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, súd prvej inštancie dospel k záveru, že ani začatím čerpania peňazí z karty nedošlo k uzavretiu takejto zmluvy. S poukazom na citované ustanovenia zákona a uvedené skutočnosti následne zhodnotil všetky skutočnosti uvádzané v žalobe a v predložených listinných dôkazoch a žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

5. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca odôvodňujúc ho ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C.s.p. a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, prípadne aby ho zmenil a priznal žalobcovi náhradu trov konania. V odvolaní v súvislosti s revolvingovým úverom uzatvoreným v rámci Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.2.2012 uviedol, že žalovaný síce podpisom zmluvy uzatvára zmluvu o revolvingovom úvere, ale na jeho vznik, resp. účinnosť sa vyžaduje ďalší úkon, a to aktivácia karty, ktorá je na dobrovoľnom rozhodnutí žalovaného. Revolvingový úver uzatvorením predmetnej zmluvy nebol v žiadnom prípade klientovi nanútený, žalovaný túto možnosť využil a z jeho strany došlo k aktivácii karty a čerpaniu finančných prostriedkov. Odvolateľ uviedol, že jeho odvolanie nesmeruje proti právnomu posúdeniu revolvingovej zmluvy za neplatnú, ale voči nepriznaniu finančných prostriedkov vo výške istiny, na ktorú má žalobca zákonný nárok. S poukazom na § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch a § 457 Občianskeho zákonníka je vzhľadom k vyhláseniu zmluvy za neplatnú, oprávnený požadovať od žalovaného vrátenie poskytnutej istiny, na ktorú má zákonný nárok. V danej veci došlo zamietnutím žaloby k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, ktorý z revolvingového úveru vyčerpал sumu 1 730,92 eur a žalobcovi dosiaľ uhradil sumu 634,84 eur z čoho je zrejmé, že na jeho strane došlo k bezdôvodnému navýšeniu majetku až o 1 096,08 eur, ktoré predstavujú žalovanú sumu.

6. Žalovaný sa k odvolaniu písomne nevyjadril.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu podané proti rozsudku súdu prvej inštancie je podané dôvodné.

8. Odvolací súd konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať, aj keď tieto neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

9. V súvislosti s opravným prostriedkom podaným žalobcom upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 380 ods. 1 C.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu

stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. V danej veci z obsahu odvolania žalobcu vyplýva, že tento odvolaním napadol rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu odôvodňujúc ho dôvodmi uvedenými v § 365 ods.1 písm. f/, h/ C.s.p.. V odvolaní žalobca nenamietol skutkové a právne posúdenie vedúce súd prvej inštancie k záveru, že zmluva o revolvingovom úvere uzavretá v rámci Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.2.2012 je absolútne neplatným právnym úkonom a dôvody odvolania smerovali výlučne k tomu, že súd prvej inštancie pri závere o absolútnej neplatnosti označenej revolvingovej zmluvy pri rozhodovaní nezohľadnil platnú právnu úpravu, ktorú bol povinný pri zistení existencie neplatnej zmluvy zohľadniť a vporiadať sa s ňou .

10. Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

11. Odvolací súd zdôrazňuje, že citované ustanovenie upravuje jeden zo základných dôsledkov zmlúv, ktoré sú neplatné alebo boli zrušené, a to vzájomnú reštitučnú povinnosť strán zmluvy vrátiť si navzájom všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli. Zo zákona tak vzniká synalagmatický záväzok, v ktorom je povinnosť oboch strán na plnenie viazaná vzájomne na seba a každému z účastníkov zrušenej alebo neplatnej zmluvy sa tak zakladá právo na vydanie toho, čo poskytol druhej zmluvnej strane a povinnosť vrátiť plnenie, ktoré sám dostal podľa takejto zmluvy .

12. Uvedené znamená, že súd prvej inštancie sa mal po tom, ako dospel k záveru o absolútnej neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere uzavretej v rámci Úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.2.2012 a skutkových zisteniach o tom, že na základe označenej zmluvy žalovaný vyčerpал finančné prostriedky v celkovej sume 1 730,92 eur poskytnuté mu žalobcom (ods. 25 prvoinštančného rozhodnutia), ďalej zaoberať skutkovým a právnym posúdením, či na strane žalovaného nevzniklo bezdôvodné obohatenie a jeho prípadnou výškou. K takémuto skúmaniu je súd povinný pristúpiť aj bez návrhu strán, keďže táto povinnosť mu vyplýva z citovaného hmotnoprávneho ustanovenia a navyiac, súd ani nie je v spore viazaný právnou kvalifikáciou nároku, ktorou bola žaloba žalujúcou stranou odôvodnená. V prejednávanom prípade je z listinných dôkazov doložených žalobcom možné ustáliť len výšku plnenia poskytnutého na základe neplatnej zmluvy o revolvingovom úvere žalobcom žalovanému vo výške 1 730,92 eur (ktorá nebola v konaní sporná) a i to, že žalovaný žalobcovi z uvedenej sumy čiastočne plnil. Výškou tohto čiastočného plnenia odrážajúcou stav existujúci v čase vyhlásenia rozhodnutia sa však súd prvej inštancie , a to vo vzťahu k žalobným tvrdeniam žalobcu (ktorý v žalobe požadoval sumu 1 096,08 eur s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 77,30 eur a s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1 096,80 eur za obdobie od 25.3.2015 do zaplatenia, pri ktorej zohľadnil plnenie žalovaného v celkovej výške 634,84 eur a vo výzve z 29.4.2014 doručovanej žalovanému tohto vyzýval na zaplatenie celého úveru vo výške 1 715,31 eur) a ani k tvrdeniam žalovaného produkovaným v priebehu pojednávania nariadeného na deň 22.1.2019 (že žalobcovi spláca jeho pohľadávku vo výške 50 eur mesačne) v rozhodnutí nezaoberal a ani ju neposudzoval.

13. Na základe uvedeného odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že v danej veci je daná opodstatnenosť žalobcom uplatnených odvolacích dôvodov uvedených v § 365 ods.1 písm. f/, h/ C.s.p., rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/, h/ C.s.p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou prvoinštančného súdu bude pri ďalšom prejednaní veci dôsledne posúdiť a ustáliť otázky naznačené odvolacím súdom v predchádzajúcej časti rozhodnutia , opätovne vo veci rozhodnúť a odôvodniť rozhodnutie tak, aby zodpovedalo ust. § 220 ods. 2 C.s.p., t.zn. v ňom uviesť stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri posúdení žaloby, vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy; v novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods.3 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

**Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).